

Прощальний романс

Олександр Ірванець

А я тебе кидаю
В світі такому холодному.
Всі клятви й обіцянки
Раптом упали в ціні.
І тільки два слова,
Два слова сумління колотимуть:
Пробачиш мені?
Моя мила, пробачиш мені?

Пробач мені, мила,
Яви свою милість, пробач мені.
Звільни мою душу
Від того, що так їй пече.
Тому ми й прощання
Назвали останнім побаченням,
Щоб мати надію –
А раптом побачимось ще.

Але ти мовчиш.
Головою печально похитуєш
І стук твоїх кроків
Відлунює в скроні мої:
"Навіщо ти кидаєш милу,
На-ві-що ти ки-да-єш?
Це ж, може, остання любов,
Тож не кидай її!..."

Останні вагання
Змиває і злизує злива.
Останніх благань
Благенькі блакитні вогні.
А я тебе кидаю,
Я тебе кидаю, мила,
Мов круг рятувальний,
Якого хтось кинув мені.